

rationat tua uerba oris mei
 crescat in pluuia doctrina mea
 fluat ut ros eloquium meum **Q**ua
 si ymber sup herbam ⁊ quasi stille sup
 gramina quia nomen dñi inuocabo
 ate magnificentiam do nro dei p̄cāst
 opa ⁊ omnes me eius iudicia **D**s
 fidelis ⁊ absq̄ ulla iniquitate iust et
 rectus peccauerunt ei ⁊ n̄ filij ei infor
 dily **G**eneratio praua atq; puerca
 hecine redors dño ipse stulte ⁊ insipies
Nunquid n̄ ipse ē pat̄ tuus qui possed̄
 ⁊ fecit ⁊ creauit te **V**enitō diez autē
 quoz cogita gnationes singlas **I**ur
 erga patrem tuum ⁊ annuntiabit t̄
 maiores tuos ⁊ dicent t̄ **Q**uando di
 uidebat altissimus gentes quando te

169